

et Forslag, som er i høj Grad nødvendigt, det er et Forslag, som jeg mener bør gennemføres hurtigt, og jeg kan tiltræde de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) kom med angaaende Ønskeligheden af Hurtighed med Hensyn til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Jeg vil minde om, hvorledes Forholdene var i Esbjerg, da Krigen brød ud. Paa en given Tid saa man meget sort paa Forholdene, man forudsaa den Tid, da man vilde komme i de yderste Vanskeligheder af økonomisk Art. Da gik det glædeligvis saaledes, at Fiskeriet i temmelig høj Grad gjorde det muligt for Byen at komme over de vanskelige Tider. Ærede Medlemmer erindrer, at ikke langt hen i Krigen flyttede de store Dampskibskontorer bort fra Esbjerg. Esbjerg mistede hele sin store Skibsfart, men Fiskeriet bar Byen over disse Vanskeligheder. Jeg mener derfor, at Rigsdagen har Pligt til at hjælpe Fiskerietovre paa Vestkysten. Jeg er enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Esbjerg fremsatte om, at de Vanskeligheder, som Fiskeriet i Esbjerg har haft under Krigen, endnu ikke er ophævede. Man kæmper ganske vist med andre Vanskeligheder som Vanskeligheden med Hensyn til den lave Markkurs i Tyskland.

Rigsdagen har en Pligt til at være med til at ordne Forholdene ved Fiskerihavnen derovre paa bedst mulig Maade. Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der i sin Tid var stærk, om Fiskerihavnen skulde lægges mod Øst eller mod Vest i Esbjerg; jeg vil blot sige, at naar Rigsdagen i sin Tid har sagt A, maa den nu ogsaa sige B og være med til at gennemføre de Foranstaltninger, som Fiskerihavnens Beliggenhed gør nødvendige.

Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige Støtte til en hurtig Gennemførelse af dette Lovforslag; jeg behøver ikke at pege paa, hvad der allerede er gjort opmærksom paa af de to Ordførere, som har talt, at den finansielle Side af Lovforslaget ikke er saa stor, idet der foreløbig kun er Tale om 680 000 Kr.

Svend Koch: Paa det konservative Folkepartis Vegne kan jeg udtale Partiets Villighed til at underkaste denne Sag en hurtig og velvillig Behandling; men jeg venter, der vil blive Lejlighed til at lære Lovforslaget nærmere at kende gennem en Udvalgsbehandling. Jeg var desværre forhindret i at være til Stede i Gaar ved den højtærede Ministers Forelæggelse af

Lovforslaget, og ved Henvendelse paa Bureauet nu lidt før Kl. 1 erfarede jeg, at den Plan af 27. Juli 1918, hvortil der henvises i Bemærkningerne til Lovforslaget, endnu ikke er kommet Bureauet i Hænde. Det Kendskab, jeg har til Lovforslaget, er saaledes yderst ringe; jeg kan derfor nu ved Sagens første Behandling ikke udtale mig om selve Lovforslaget, kun saa meget vil jeg sige, at da Fiskerihavnen er kommet til at ligge, som den ligger, tvivler jeg ikke om, at der maa gøres noget alvorligt for at skabe roligere Forhold i denne Havn. Jeg udtaler mit Partis Villighed til at behandle Sagen, og jeg tvivler ikke om, at der hurtigt vil opnaas Enighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Svend Koch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3361).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Lambæk: Det foreliggende Lovforslag er fremkaldt af den Forandring i de økonomiske Forhold, som Krigen har bragt over vort Land. Loven om Ulykkesforsikring er en forholdsvis ny Lov, den er kun 3 $\frac{1}{2}$ Aar gammel; det vilde ikke have været paakrævet allerede nu at foretage Ændringer i den, dersom ikke disse Forandring var indtruffet. Paa den anden Side er det naturligt, at man, naar Loven skal revideres, tillige optager adskilligt, som ved de under Benyttelsen af Loven indvundne Erfaringer har vist sig at være anbefalelsesværdigt.

Lovforslagets § 1 indeholder en Ændring af § 7 i Loven af 6. Juli 1916;